

ΦΩΤΙΑ ΠΟΥ ΚΑΙΕΙ

14-10-2012

Δεν είναι φίλος σου ο θεός, ούτε ισχυρός προστάτης
ούτε της μάνας τρυφερό φιλί, ούτε περίσσιο χάδι.
Είν' άσβηστη φωτιά, που καίει στα σωθικά σου,
λιώνοντας του μυαλού και του κορμιού σου τους αρμούς,
στρώνοντας δρόμους, σε δύσκολα περάσματα,
ανάμεσα σ' ιδέες νέες και πονηρά τεχνάσματα.
Ανάμεσα σ' αγκάθια και ύπουλα καμώματα,
κι αγωνιά μαζί σου σ' όλα αυτά, να μην χαθείς,
για να μπορέσεις κάποτε στον ουρανό,
το Άγιο φως αν το πιστέψεις ν' αντικρίσεις
και να σταθείς στον Ίσκιο του κι εσύ,
σαν φλόγα καντηλιού αιώνια, αναμμένη.